¹Am vierundzwanzigsten Tage dieses Monats kamen die Kinder Israel zusammen mit Fasten und Säcken und Erde auf ihnen $\{\sim\}^2$ und sonderten den Samen Israels ab von allen fremden Kindern und traten hin und bekannten ihre Sünden und ihrer Väter Missetaten. Und standen auf an ihrer Stätte, und man las im Gesetzbuch des HERRN, ihres Gottes, ein Viertel des Tages; und ein Viertel bekannten sie und beteten an den HERRN, ihren Gott. Und auf dem hohen Platz für die Leviten standen auf Jesua, Bani, Kadmiel, Sebanja, Bunni, Serebja, Bani und Chenani und schrieen laut zu dem HERRN, ihrem Gott. Und die Leviten Jesua, Kadmiel, Bani, Hasabneja, Serebja, Hodia, Sebanja, Pethahja sprachen: Auf! Lobet den HERRN, euren Gott, von Ewigkeit zu Ewigkeit, und man lobe den Namen deiner Herrlichkeit, der erhaben ist über allen Preis und Ruhm. HERR, du bist's allein, du hast gemacht den Himmel und aller Himmel Himmel mit allem ihrem Heer, die Erde und alles, was darauf ist, die Meere und alles, was darin ist; du machst alles lebendig, und das himmlische Heer betet dich an. Du bist der HERR, Gott, der du Abram erwählt hast und ihn von Ur in Chaldäa ausgeführt und Abraham genannt⁸ und sein Herz treu vor dir gefunden und einen Bund mit ihm gemacht, seinem Samen zu geben das Land der Kanaaniter, Hethiter, Amoriter, Pheresiter, Jebusiter und Girgasiter; und hast dein Wort gehalten, denn du bist gerecht. Und du hast angesehen das Elend unsrer Väter in Ägypten und ihr Schreien erhört am Schilfmeer¹⁰und Zeichen und ُ وَفَى الْيَوْمِ الرَّابِعِ وَالْعِشْرِينَ مِنْ هَذَا الشَّهْرِ اجْتَمَعَ بَنُو أَوْفَى الْيَوْمِ إِسْرَائِيلَ بِالصَّوْمِ وَعَلَيْهِمْ مُسُوحٌ وَثُرَابٌ. ۚ وَانْفَصَلَ نَسْلُ إِسْرَائِيلَ مِنْ جَمِيعِ بَنِي الْغُرَبَاءِ وَوَقَفُوا وَاعْتَرَفُوا بُخَطَايَاهُمْ وَذُنُوبِ آبَائِهِمْ. ۚ وَأَقَامُوا فِي مَكَانِهِمْ وَقَرَأُوا في سفْر شَرِيعَةِ الرَّبِّ إِلَهِهِمْ رُبْعَ النَّهَارِ، وَفِي الرُّبْعِ الآخَرِ كَانُوا يَحْمَدُونَ وَيَسْجُدُونَ لِلرَّبِّ إِلَهِهِمْ. ۗ وَوَقَفَ عَلَى دَرَجِ اللَّاوِيِّينَ يَشُوعُ وَبَانِي وَقَدْمِيئِيلُ وَشَبَنْيَا وَبُنِّي وَشَرَبْيَا وَبَانِي وَكَنَانِي وَصَرَخُوا بِصَوْتٍ عَظِيمِ إِلَى الرَّبِّ إِلَهِهِمْ. ۚ وَقَالَ اللَّاوِيُّونَ يَشُوعُ وَقَدْمِيئِيلُ وَبَانِي وَحَشَبْنِيَا وَشَرَبْيَا وَهُوديًّا وَشَبَنْيَا وَفَتَحْيَا، قُومُوا بَارِكُوا الرَّبَّ إِلَهَكُمْ مِنَ الأَزَلِ إِلَى الأَبَدِ، وَلْيَتَبَارَكِ اسْمُ جَلاَلِكَ الْمُتَعَالِي عَلَى كُلِّ بَرَكَةِ وَتَسْبِيحٍ، ۚ أَنْتَ هُوَ الرَّبُّ وَحْدَكَ. أَنْتَ صَنَعْتَ السَّمَاوَاتِ وَسَمَاءَ السَّمَاوَاتِ وَكُلِّ جُنْدِهَا، وَالْأَرْضَ وَكُلِّ مَا عَلَيْهَا، وَالْبِحَارَ وَكُلِّ مَا فِيهَا، وَأَنْتَ تُحْيِيهَا كُلُّهَا. وَجُنْدُ السَّمَاءِ لَكَ يَسْجُدُ. ۖ أَنْتَ هُوَ الرَّبُّ الإِلَهُ الَّذِي اخْتَرْتَ أَبْرَامَ وَأَخْرَجْنَهُ مِنْ أُورِ الْكِلْدَانِيِّينَ وَجَعَلْتَ اسْمَهُ إِبْرَاهِيمَ. 8 وَوَحَدْتَ قَلْيَهُ أَمِيناً أَمَامَكَ، وَقَطَعْتَ مَعَهُ الْعَهْدَ وَالْفِرزِّيِّينَ وَالْيَبُوسِيِّينَ وَالْجِرْجَاشِيِّينَ وَتُعْطِيَهَا لِنَسْلِهِ. وَقَدْ أَنْحَزْتَ وَعْدَكَ لِأَنَّكَ صَادِقٌ. وَوَ أَنْتَ ذُلٌّ آبَائِنَا في مصْرَ وَسَمِعْتَ صُرَاخَهُمْ عِنْدَ يَحْرِ سُوفِ أَظْهَرْتَ آيَاتٍ وَعَجَائِبَ عَلَى فِرْعَوْنَ وَعَلَى جَمِيعٍ عَبيده وَعَلَى شَعْبِ أَرْضِهِ، لأَنَّكَ عَلِمْتَ أَنَّهُمْ بَغَوْا عَلَيْهِمْ، وَعَبِ لِنَفْسِكَ اسْماً كَهَذَا الْيَوْمِ. أَوْفَلَقْتَ الْيَمَّ أَمَامَهُمْ وَعَبَرُوا فِي وَسَطِ الْبَحْرِ عَلَى الْيَابِسَةِ، وَطَرَحْتَ مُطَارِدِيهِمْ فِي الأعْمَاق كَحَجَر فِي مِيَاهِ قَوِيَّةِ.¹²وَهَدَيْتَهُمْ بِعَمُودِ سَجَابٍ نَهَاراً وَبِعَمُود َّنَارِ لَيْلاً لِتُضيءَ لَهُمْ فِي الطَّريقِ الَّتِيَ يَسِيرُونَ فِيهَا. [2] وَنَزَلْتَ عَلَى جَبَل سِينَاءَ وَكَلَّمْتَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَأَعْطَيْتَهُمْ أَحْكَاماً مُسْتَقِيمَةً وَشَرَائِعَ صَادِقَةً فَرَائِضَ وَوَصَالًا صَالِحَةً. 14 وَعَرَّ فْتَهُمْ سَـبْتَكَ الْمُقَـدُّسَ، وَأُمَرْتَهُمْ بِوَصَايَا وَفَرَائِضَ وَشَرَائِعَ عَنْ يَدِ مُوسَى عَبْدكَ. أَوَاعْطَيْتَهُمْ خُبْزاً مِنَ السَّمَاءِ لِجُوعِهِمْ، وَأَخْرَجْتَ لَهُمْ مَاءً مِنَ الصَّخْرَةِ لِعَطَشِهِمْ، وَقُلْتَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوا ـوا الأرْضَ الّتِــى رَفَعْــَتَ يَــدَكَ أَنْ تُعْطيَهُ إِيَّاهَا.16 وَلَكِنَّهُمْ بَغَـوْا هُـمْ وَآبَاؤُنَا وَصَـلَّبُوا رِقَابَهُمْ وَأ ىَسْمَعُوا لِوَصَانَاكَ¹⁷َوَأَنَوْا الاسْتِمَاعَ وَلَمْ يَذْكُرُوا عَجَائِيَكَ الَّتِي صَنَعْتَ مَعَهُمْ، وَصَلْبُوا رِقَابَهُمْ. وَعِنْدَ تَمَرُّدهِمْ أَقَامُوا رَئِيساً لِيَرْجِعُوا إِلَى عُبُودِيَّتِهِمْ. وَأَنْتَ إِلَٰهُ غَفُورٌ

Wunder getan an Pharao und allen seinen Knechten und an allem Volk seines Landes, denn du erkanntest, daß sie stolz wider sie waren, und hast dir einen Namen gemacht, wie er jetzt ist. 11 Und hast das Meer vor ihnen zerrissen, daß sie mitten im Meer trocken hindurchgingen, und ihre Verfolger in die Tiefe geworfen wie Steine in mächtige Wasser¹²und sie geführt des Tages in einer Wolkensäule und des Nachts in einer Feuersäule, ihnen zu leuchten auf dem Weg, den sie zogen. 13 Und bist herabgestiegen auf den Berg Sinai und hast mit ihnen vom Himmel geredet und gegeben ein wahrhaftiges Recht und ein rechtes Gesetz und gute Gebote und Sitten¹⁴und deinen heiligen Sabbat ihnen kundgetan und Gebote, Sitten und Gesetz ihnen geboten durch deinen Knecht Mose, 15 und hast ihnen Brot vom Himmel gegeben, da sie hungerte, und Wasser aus dem Felsen lassen gehen, da sie dürstete, und mit ihnen geredet, sie sollten hineingehen und das Land einnehmen, darüber du deine Hand hobst, es ihnen zu geben. 16 Aber unsre Väter wurden stolz und halsstarrig, daß sie deinen Geboten nicht gehorchten, ¹⁷ und weigerten sich zu hören und gedachten auch nicht an deine Wunder, die du an ihnen tatest; sondern sie wurden halsstarrig und warfen ihr Haupt auf, daß sie sich zurückwendeten zu Dienstbarkeit in ihrer Ungeduld. Aber du, mein Gott, vergabst und warst gnädig, barmherzig, geduldig und von großer Barmherzigkeit und verließest sie nicht. 18 Und ob sie wohl ein gegossenes Kalb machten und sprachen: Das ist dein Gott, der dich aus

تَتْرُكْهُمْ. 18 مَعَ أَنَّهُمْ عَمِلُوا لأَنْفُسِهِمْ عِجْلاً مَسْبُوكاً وَقَالُوا، هَـذَا إِلَهُكَ الَّـذِي أُخْرَجَـكَ مِـنَ مِصْرَ وَعَمِلُوا إِهَانَـةً عَظيمَةً، 1 أَنْتَ يرَحْمَتكَ الْكَثيرَةِ لَمْ تَتْرُكْهُمْ فِي الْيَرِّيَّةِ يَزُلْ عَنْهُمْ عَمُودُ السَّحَابِ نَهَاراً لِهِدَايَتِهِمْ في الطَّريق، وَلاَ عَمُودُ النَّارِ لَيْلاً لِيُضِيءَ لَهُمْ فَ الَّتِي يَسِّرُونَ فِيهَا. 20 وَأَعْطَيْتَهُمْ رُوحَكَ الصَّالِحَ لِتَعْلِيمِهِمْ، وَلَـمْ تَمْنَـعْ مَنَّـكَ عَـنْ أَفْـوَاهِهِمْ، وَأَعْطَيْتَهُـمْ مَـاءً لعَطَشهِمْ، 21 وَكُلْتَهُمْ أَرْ بَعِينَ سَنَةً فِي الْنَرِّيَّةِ فَلَمْ يَحْتَاجُوا. وَأَرْضَ مَلِكَ حَشْبُونَ وَأَرْضَ عُوجٍ مَلِكَ بَاشَانَ. 23 وَأَكْثَرْتَ بَنِيهِمْ كَنُجُومِ السَّمَاءِ وَأَتَيْتَ بِهِمَّ إِلَى الأَرْضِ الَّتِي قُلْتَ لآبَـائِهِمْ أَنْ يَـدْخُلُوا وَيَرثُوهَا. 24فَـدَخَلَ الْبَنُـونَ وَوَرثُـوا الأَرْضَ، وَأَخْضَعْتَ لَهُمْ شُكَّانَ أَرْضِ الْكَنْعَانِيِّنَ وَدَفَعْتَهُمْ لِيَدهِمْ مَعَ مُلُوكِهِمْ وَشُعُوبِ الأَرْضَ لِيَعْمَلُوا بِهِمْ حَسَبَ إِرَادَتِهِمْ.25ُوَاْ خُذُوا مُدُناً حَصِينَةً وَأَرَّضاً سَمِينَةً، وَوَر وَأَشْجَاراً مُثْمِرَةً بِكَثْرَةٍ، فَأَكَلُوا وَشَبِعُوا وَسَمِنُوا وَتَلَذَّذُوا رِكَ الْعَظِيمِ. 26 وَعَصَـوْا وَتَمَـرَّدُوا عَلَيْـكَ وَطَرَحُـوا شَرِيعَتَكَ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ، وَقَتَلُوا أَنْسَاءَكَ الَّذِينَ أَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ لِيَرُدُّوهُمْ إِلَيْكَ وَعَمِلُوا إِهَانَةً عَظِيمَةً. 27 فَدَفَعْتَهُمْ ليَد مُصَايِقيهِمْ فَصَايَقُوهُمْ. وَفي وَقْت ضيقهِمْ صَرَخُوا إِلَيْكَ، وَأَنْتَ مِنَ السَّمَاءِ سَمِعْتَ، وَحَسَبَ مَرَاحِمِكَ ـرَة أَعْطَائِتُهُــمْ مُخَلَصــينَ خَلِّصُـوهُمْ مــنْ يَــد مُضَابِقِيهِمْ.²⁸ُوَلَكِنْ لَمَّا اسْتَرَاجُوا رَحَعُوا إِلَى عَمَلِ الشَّرِّ قُدَّامَكَ فَتَرَكْتَهُمْ بِيَدِ أَعْدَائِهِمْ، فَتَسَلَّطُوا غَلَيْهِمْ ثُمَّ رَحَعُوا وَصَرَخُوا إِلَيْكَ. وَأَنْتَ مِنَ السَّمَاءِ سَمعْتَ وَأَنْقَ حَسَبَ مَرَاحِمِكَ الْكَثِيرَةِ أَحْيَاناً كَثِيرَةً.29وَأَشْهَدْتَ عَلَيْهِمْ لِتَرُدَّهُمْ إِلَى شَرِيعَتِكَ. وَأُمَّا هُمْ ِ فَبَغَوْا وَلَمْ يَسْمَ لوَصَايَاكَ وَأَخْطَأُوا ضدَّ أَحْكَامِكَ الَّتِي إِذَا عَمِلَهَا إِنْسَانٌ يَحْيَا بِهَا. وَأَعْطُوا كَتِفاً مُعَانِدَةً وَصَلَّبُوا رِقَابَهُمْ يَسْمَعُوا. 30فَاحْتَمَلْتَهُمْ سِنِينَ كَثِيرَةً وَأَشْهَدْتَ عَلَيْهِمْ برُوحِكَ عَنْ يَدِ أَنْبِيَائِكَ فَلَمْ يُصْغُوا، فَدَفَعْتَهُمْ لِيَدِ شُغُوبِ الأرَاضي.³¹وَلَكنْ لأَحْل مَرَاحِمكَ الْكَثيرَة لَمْ تُفْنهِمْ مْ، لأَنَّكَ إِلَهُ حَنَّانٌ وَرَحِيمٌ.³²وَالآنَ يَا إِلَهَنَا، الْعَظيمَ الْجَبَّارَ الْمَخُوفَ، حَافظَ الْعَهْدِ وَالرَّحْمَةَ، لاَ تَصْغُرْ لَدَيْكَ كُلِّ الْمَشَقَّاتِ الَّتِي أَصَابَتْنَا نَحْنُ وَمُلُوكَنَا وَرُؤَسَاءَنَا وَكَهَنَتَنَا وَأَنْبِيَاءَنَا وَآبَاءَنَا وَكُلُّ شَعْبِكَ، مِنْ أَيَّام مُلُوكِ أُشُّورَ إِلَى هَذَا الْيَوْم.³³وَأَنْتَ بَارُّ فِي كُلِّ مَا أَتَى عَلَيْنَا

Nehemiah 9

لاَّتُكَ عَمِلْتَ بِالْحَقِّ، وَنَحْنُ أَذْتَبْنَا. 3 وَمُلُوكُنَا وَرُؤَسَاؤُنَا وَكَهَنَتُنَا وَآبَاؤُنَا لَـمْ يَعْمَلُـوا شَرِيعَتـكَ وَلاَ أَصْعُوا إِلَى وَصَايَـكَ وَشَهَادَاتِـكَ الَّتِي أَشْهَـدْتَهَا عَلَيْهِمْ. 3 وَهُـمْ لَـمْ وَفِي خَيْرِكَ الْكَثِيرِ الَّذِي أَعْطَيْتَهُمْ وَفِي خَيْرِكَ الْكَثِيرِ الَّذِي أَعْطَيْتَهُمْ وَفِي خَيْرِكَ الْكَثِيرِ الَّذِي أَعْطَيْتَهُمْ وَفِي الأَرْضِ الْوَاسِعَةِ السَّمِينَةِ الَّتِي جَعَلْتَهَا أَمَامَهُمْ، وَلَمْ يَرْجِعُوا عَـنْ أَعْمَالِهِمِ الرَّدِيئَةِ. 3 هَا يَحْنُ الْيَوْمَ عَبِيدُ، وَلَمْ وَالأَرْضَ الْتَيْوَمُ عَلِيدُ لِللَّهُ وَلَا أَنْمَارَهَا وَخَيْرَهَا هَا وَالأَرْضَ الَّتِي أَعْطَيْتُهُمْ وَلَا أَيْمَالُوكِ الَّذِينَ جَعَلْتَهُمْ عَلِيدُ عَلِيدَ وَعَلَيْتُهُمْ عَلَيْنَا لأَجْلِ خَطَايَاتًا، وَهُمْ يَتَسَلِّطُونَ عَلَى أَجْسَادِنَا وَعَلَى عَلِيمٍ وَنَعْنُ فِي كَرْبٍ عَظِيمٍ 8 وَمَنْ عَلَى أَجْلَوهُ وَكَيْرُهَا فَا أَجْل كُلُو لَا أَنْدِينَ جَعَلْتَهُمْ عَلَيْنَا لأَجْلِ خَطَايَاتًا، وَهُمْ يَتَسَلِّطُونَ عَلَى أَجْسَادِنَا وَعَلَى عَلَى أَجْسَادِنَا وَعَلَى عَلَى أَجْسَلُونَ عَلَى أَجْسَادِنَا وَعَلَى الْمُلُوكِ الْدِينَ عَظِيمٍ 8 وَنَكْنُ فِي كَرْبٍ عَظِيمٍ 8 وَنَكُنُهُمْ وَلَا وَكَهَنَتُنَا يَخْتُ مُنْ يَعْمَلُهُمْ فِي يَتَمَاقًا وَنَكُنُنُهُ . وَرُؤَسَاؤُنَا وَلَا وَكَهَنَتُنَا يَخْرُبُ نَقْطَعُ مِيثَاقًا وَنَكُنْبُهُ . وَرُؤَسَاؤُنَا وَلَوْرَقُونَا وَكَهَنَتُنَا يَخْرِبُ مَوْنَ.

Ägyptenland geführt hat! und taten große Lästerungen: ¹⁹ doch verließest du sie nicht in der Wüste nach deiner großen Barmherzigkeit, und die Wolkensäule wich nicht von ihnen des Tages, sie zu führen auf dem Wege, noch die Feuersäule des Nachts, ihnen zu leuchten auf dem Wege, den sie zogen.²⁰Und du gabst ihnen einen guten Geist, sie zu unterweisen; und dein Man wandtest du nicht von ihrem Munde. und gabst ihnen Wasser, da sie dürstete.²¹Vierzig Jahre versorgtest du sie in der Wüste, daß ihnen nichts mangelte. Ihre Kleider veralteten nicht und ihre Füße zerschwollen nicht.²²Und gabst ihnen Königreiche und Völker und teiltest sie hierher und daher, daß sie einnahmen das Land Sihons, des Königs zu Hesbon, und das Land Ogs, des Königs von Basan. 23 Und vermehrtest ihre Kinder wie die Sterne am Himmel und brachtest sie in das Land, das du ihren Vätern verheißen hattest, daß sie einziehen und es einnehmen sollten.²⁴Und die Kinder zogen hinein und nahmen das Land ein; und du demütigtest vor ihnen die Einwohner des Landes, die Kanaaniter, und gabst sie in ihre Hände, ihre Könige und die Völker im Lande, daß sie mit ihnen täten nach ihrem Willen.25 Und sie gewannen feste Städte und ein fettes Land und nahmen Häuser ein voll allerlei Güter. ausgehauene Brunnen, Weinberge, Ölgärten und Bäume, davon man ißt, die Menge, und sie aßen und wurden satt und fett und lebten in Wonne durch deine große Güte. ²⁶ Aber sie wurden ungehorsam und widerstrebten dir und warfen dein Gesetz hinter sich zurück und erwürgten deine Propheten, die ihnen zeugten, daß

sie sollten sich zu dir bekehren, und taten große Lästerungen.²⁷Darum gabst du sie in die Hand ihrer Feinde, die sie ängsteten. Und zur Zeit ihrer Angst schrieen sie zu dir: und du erhörtest sie vom Himmel, und durch deine große Barmherzigkeit gabst du ihnen Heilande, die ihnen halfen aus ihrer Feinde Hand.²⁸Wenn sie aber zur Ruhe kamen, taten sie wieder übel vor dir. So verließest du sie in ihrer Feinde Hand. daß sie über sie herrschten. So schrieen sie dann wieder zu dir; und du erhörtest sie vom Himmel und errettetest sie nach deiner großen Barmherzigkeit vielmal.²⁹Und du ließest ihnen bezeugen. daß sie sich bekehren sollten zu deinem Gesetz. Aber sie waren stolz und gehorchten deinen Geboten nicht und sündigten an deinen Rechten (durch welche ein Mensch lebt, so er sie tut) und kehrten dir den Rücken zu und wurden halsstarrig und gehorchten nicht. 30 Und du verzogst viele Jahre über ihnen und ließest ihnen bezeugen durch deinen Geist in deinen Propheten; aber sie nahmen es nicht zu Ohren. Darum hast du sie gegeben in die Hand der Völker in den Ländern. 31 Aber nach deiner großen Barmherzigkeit hast du es nicht gar aus mit ihnen gemacht noch sie verlassen; denn du bist ein gnädiger und barmherziger Gott. 32 Nun, unser Gott, du großer Gott, mächtig und schrecklich, der du hältst Bund und Barmherzigkeit, achte nicht gering alle die Mühsal, die uns getroffen hat, unsre Könige, Fürsten, Priester, Propheten, Väter und dein ganzes Volk von der Zeit an der Könige von Assyrien bis auf diesen Tag. 33 Du bist gerecht in allem, was du über uns gebracht hast; denn du hast recht getan, wir aber sind gottlos gewesen. 34 Und unsre Könige, Fürsten, Priester und Väter haben nicht nach deinem Gesetz getan und auch nicht achtgehabt auf deine Gebote und Zeugnisse, die du hast ihnen lassen bezeugen. ³⁵Und sie haben dir nicht gedient in ihrem Königreich und in deinen großen Gütern, die du ihnen gabst, und in dem weiten und fetten Lande, das du ihnen dargegeben hast, und haben sich nicht bekehrt von ihrem bösen Wesen. 36 Siehe. wir sind heutigestages Knechte, und in dem Lande, das du unsern Vätern gegeben hast, zu essen seine Früchte und Güter, siehe, da sind wir Knechte. 37 Und sein Ertrag mehrt sich den Königen, die du über uns gesetzt hast um unsrer Sünden willen: und sie herrschen über unsre Leiber und unser Vieh nach ihrem Willen. und wir sind in großer Not. 38 10:1 Und in diesem allem machen wir einen festen Bund und schreiben und lassen's unsere Fürsten, Leviten und Priester versiegeln.